

Hvis et selskab, der har været sambeskattet med et eller flere andre selskaber, har haft underskud for skatteårene 1959-60 og 1960-61, og dette underskud er modregnet i positiv indkomst hos koncernen som helhed — hvad enten dette er sket i det løbende indkomstår eller ved, at koncernen har udnyttet reglen i ligningslovens § 15 — forekommer det ikke rimeligt, at selskabet under den fremtidige særbeskatning skal opnå fradrag for skatteårene 1961-62 og 1962-63 for de allerede tidligere i koncernindtægten som helhed modregnede underskud.

§ 37, stk. 2, indeholder regler, der tilsigter at afskære muligheden for at opnå dobbelt fradrag for underskud, der er opstået under sambeskatningen. Endvidere gives der i bestemmelsen anvisning på, hvorledes forholdsmæssig reduktion af overført underskud skal foretages i de tilfælde, hvor opgørelsen af den samlede koncernindtægt har udvist et underskud, der kan henføres til flere af de sambeskattede selskaber.

Til § 38.

Den nugældende regel i statsskattelovens § 2, nr. 5, a, omhandler foruden aktieselskaber visse andre selskaber, nemlig kommanditaktieselskaber, d. v. s. kommanditselskaber, i hvilke et aktieselskab med hele sin kapital står som kommanditist, samt andre selskaber, hvis medlemmer eller deltagere ikke alle hæfter solidarisk uden begrænsning for selskabets forpligtelser. Under den sidste gruppe af selskaber falder almindelige kommanditselskaber, hvor en af deltagerne, komplementaren, hæfter med hele sin formue, medens kommanditisten eller kommanditisterne kun hæfter med deres indskud, og endvidere partrederier, hvor deltagerne vel hæfter med hele deres formue, men kun i forhold til deres anpart i foretaget.

Med hensyn til kommanditselskaber er forholdet det, at kommanditisternes andel i den i selskabet i et regnskabsår indvundne fortjeneste vil være aftalt ved selskabets stiftelse eller fastlagt ved senere aftaler eller retsafgørelser, medens komplementarens andel udgør hele den øvrige del af overskuddet. Tilvejebringelse af egentlige reservefonds vil som regel ikke finde sted. I disse selskaber, hvor en enkeltpersons indsats og ubegrænsede hæftelse for selskabets forpligtelser er det fremtrædende element, hvor deltagerens interesser let lader sig udskille, og hvor grænsen til de tilfælde, hvor der blot foreligger almindelige låneforhold, er flydende, skønnes der ingen grund til at opretholde den specielle selskabsbeskatning. Man her derfor som omtalt under bemærkningerne til § 1, stk. 1, nr.

1 og 2, ved de foreslåede regler ikke medtaget disse selskaber under selskabsbeskatningen, og det er altså tanken, at disse selskabers overskud fremtidigt skal beskattes direkte hos de enkelte deltagere.

Disse gælder også kommanditaktieselskaber, der som foran anført blot er kommanditselskaber, hvor kommanditisten er et aktieselskab, men hvor der ved siden af findes en eller flere personligt ansvarlige deltagere (komplementarer). Det siger sig selv, at det som kommanditist deltagende aktieselskab her må beskattes efter reglerne for aktieselskaber, men selve kommanditaktieselskabet som sådant foreslås ikke opretholdt som selvstændigt skattepligtigt selskab.

Tilsvarende betragtninger gør sig gældende ved partrederier, hvor hver af deltagerne kun hæfter i forhold til sin anpart. Da deltagerne hæfter personligt, falder disse selskaber udenfor den i forslaget givne definition på skattepligtige selskaber.

Selv om det som foran omtalt er sjældent, at der i kommanditselskaber og partrederier m. v. oplægges egentlige reserver, kan det dog forekomme, at der i sådanne selskaber dannes reserver, som ikke har været undergivet indkomstbeskatning hos deltagerne. Efter de gældende regler vil sådanne reserver blive undergivet almindelig indkomstbeskatning hos deltagerne, når de senere udloddes, hvad enten dette sker som sædvanligt udbytte eller i forbindelse med selskabets likvidation.

Det vil være i høj grad upraktisk at indføre en overgangsregel, hvorefter de reserver, der er opsamlet forud for de nye regler ikrafttræden, ved senere udlodning skal indkomstbeskattes hos de personer, der er deltagere i de pågældende selskaber m. v. på det tidspunkt, hvor udlodning finder sted. Det foreslås derfor ved § 38, stk. 1-3, at der for skatteåret 1961-62 gennemføres en særlig, moderat beskatning hos deltagerne i de nævnte selskaber m. v. af de pågældende reserver. Beskatningen foreslås gennemført derved, at den enkelte deltager skal medregne halvdelen af sin andel af udloddede reserver i det beløb, hvoraf han skal svare særlig indkomstskat for det nævnte skatteår. Hvis deltageren er en person, der for skatteåret 1961-62 ikke har anden „særlig indkomst“ end den her nævnte, betyder denne beskatningsform, at de første 2 000 kr. af hans andel i reserverne er skattefri, medens overskydende beløb beskattes med 15 pct.

Den foreslåede beskatning skal foruden de åbne reserver ramme hemmelige reserver, der er etableret ved nedskrivning af aktiver. Som eksempel på etablering af en sådan hemmelig reserve kan nævnes